

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke anerkendelse for den udenrigs- og sikkerhedspolitiske linje, som hr. Niels Helveg Petersen ledte sit parti ind på i sin sidste tid som leder for sit parti, og som hr. Helveg Petersen fulgte op som udenrigsminister.

Rent faktisk må man jo sige, at hr. Helveg Petersen er den udenrigsminister, der har sendt flest soldater i krig og alle sammen i meget velovervejede situationer. Derfor er det også, at jeg meget gerne vil have, om hr. Helveg Petersen vil kunne sætte nogle ting på plads her fra Folketingets talerstol.

Vi kan være enige og uenige om, hvorvidt Danmark nu skal bidrage militært i den konkrete situation, men spørgsmålet om FN-forankringen vil jeg meget gerne have afklaret, og jeg håber, at hr. Helveg Petersen kan bidrage til det. Jeg vil tro, at hr. Helveg Petersen har samme tillid til Juridisk Tjeneste i Udenrigsministeriet og de personer, som har folkeretten som ekspertområdet, nu som i 1998, og jeg ville meget gerne, om hr. Helveg Petersen kan bekræfte, at han fortsat har tillid til den afdeling og de personer og deres vurderinger af, hvorvidt der er tale om FN-forankring. Hvis ikke, vil jeg meget gerne vide, hvori forskellen på spørgsmålet om FN-forankring ligger i forhold til i 1998.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg vil gerne sige tak for det sidste svar, jeg fik, hvor hr. Helveg Petersen konstaterer, at det bekymrer Det Radikale Venstre, at man i Sikkerhedsrådet ikke kunne blive enig om afvæbning af Saddam Hussein. Og det er da klart. Det er da bekymrende for alle, at man ikke kunne blive enig i det internationale samfund, men det kunne man nu engang ikke.

Situationen er jo den, at der en gang imellem er nogle, der til trods for særinteresser landene imellem må sige: Nu er det slut med den diktator, som vi gang på gang har forlangt skulle leve op til den afvæbning, der har været krævet. Det har været forlangt i mere end 12 år. Det er den situation, vi står i nu.

Kl. 17.25

Saddam Hussein har fået et ultimatum: Overdrag magten over masseødelæggelsesvåben inden for 48 timer, eller accepter, at man bliver stillet over for en krig. Det er den situation, vi står i nu.

Jeg bliver nødt til at spørge Det Radikale Venstre: Den virkelighed, som det giver udtryk for, kunne man ikke forholde sig til den i stedet for en masse hypoteser om, hvad man godt kunne have tænkt sig, og kunne man dermed også give et svar på, om ikke Danmark burde stå skulder ved skulder med sine allierede?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal lige sige til fru Gudrun Laub, som jeg glemte at svare i første omgang: Hvad jeg sagde om bevisbyrde, var, at de, der ønsker at gå i krig, har bevisbyrden for, at det er nødvendigt, og at der ikke er andre metoder. Det var, hvad jeg sagde og mente.

Til hr. Jens Hald Madsen: Ja, jeg mener, at de citerer, som hr. Jens Hald Madsen har fremme, er udtalelser, jeg fremsætter på et tidspunkt, hvor våbeninspektørerne har gjort klart, at de ikke kan komme længere. De er på grund af chikane fra irakernes side ikke i stand til at komme længere, og de kan ikke opfylde deres mandat. I den situation er det da klart, at man er nødt til at forholde sig til disse skrækkelige våben, og hvad de kunne bruges til.

Men situationen i dag er jo en anden, nemlig at våbeninspektørerne var kommet i gang, kunne rapportere om fremskridt og selv ønskede mere tid. Så er der andre muligheder, og de bør udnyttes til bunds.

Jeg vil gerne sige til fru Pia Christmas-Møller: Nej, jeg har fuld tillid, det har jeg sagt før i dag, til folkeretsjuristerne. Men jeg påpegede, at et kernepunkt i deres ræsonnementer var, at videre våbeninspektion er udsigtsløs. Det er jeg uenig i. Det er et politisk synspunkt, som er kernepunktet i det juridiske ræsonnement, og dette er jeg ikke enig i.

Lad mig til sidst sige, at jeg betragter mig selv som ven af Amerika. Jeg har studeret dér, har mange amerikanske venner, og jeg er fuld af beundring for, hvad USA har gjort for Europa ved afgørende lejligheder: Første og Anden Verdenskrig, under den kolde krig.

USA har også taget fejl. Jeg mener, at Vietnamkrigen var en stor fejl.

Men jeg må sige, at i denne sag mener jeg, at de tager fejl. Og i denne sag mener jeg, man skal prøve på at hjælpe de mennesker i USA, som har et andet synspunkt end den amerikanske administration. Jeg synes, det er lykkedes den amerikanske administration i denne sag at forene sine fjender og splitte sine venner.